

TRỊNH CÔNG SƠN IN TRANSLATION

TRỊNH CÔNG SƠN
TRỊNH QUANG MINH-TÂM

What did Sơn do to make his songs appear fresh and new? Văn Ngọc stresses Sơn's new approach to lyrics, which, he says, were not restricted to the function of telling a story with a beginning and an end. "They had a life completely independent, free. They could evoke beautiful images, impressions, and brief thoughts that sometimes reached the level of surrealism; and between them sometimes there was no logical relationship at all" . . . Sơn designed his songs to make an end run around the conscious intellect in order to reach the heart directly. To achieve this effect, he used the same techniques employed by many modern poets, which is why he is so frequently called a poet, not a mere songwriter. These techniques include purposeful incoherence (at least at the level of logic); unusual grammar that pushes at the limits of what is acceptable; fresh diction, images, and metaphors; startling word collocations; and rhyme, both true rhyme and off rhyme.

—John C. Schafer, "[The Trịnh Công Sơn Phenomenon](#)"

Cuối cùng cho một tình yêu (1958)

Ừ thôi em về
Chiều mưa giông tới
Bây giờ anh vui
Hai bàn tay đôi
Bây giờ anh vui

Hai bàn chân mỗi
Thời gian nơi đây
Bây giờ anh vui
Một linh hồn rồi
Tình yêu xứ này

Một lần yêu thương
Một đời bão nổi
Giã từ giã từ
Chiều mưa giông tới
Em ơi em ơi

Sầu thôi xuống đây
Làm sao em nhớ
Mưa ngoài sông bay
Lời ca em nhỏ
Nỗi lòng anh đây

Sầu thôi xuống đây
Sầu thôi xuống đây

End of an Affair

Just head on home
It'll rain tonight
For now I'm ok
Two hungry hands
For now I'm ok

Two tired feet
The moment is here
For now I'm ok
A soul redeemed
In love with this land

A shot at love
A life of storms
Goodbye goodbye
It'll rain tonight
My dear my dearest

Grief fills me up
How is it you remember
Outside the rain flies
The words you sing softly
The ache in my heart

Grief fills me up
Grief fills me up

Điểm xưa (1960)

Mưa vẫn mưa bay trên tầng tháp cổ
Dài tay em mấy thuở mắt xanh xao
Nghe lá thu mưa reo mòn gót nhỏ
Đường dài hun hút cho mắt thêm sâu

Mưa vẫn hay mưa trên hàng lá nhỏ
Buổi chiều ngồi ngắm những chuyến mưa qua
Trên bước chân em âm thầm lá đổ
Chợt hồn xanh buốt cho mình xót xa

Chiều này còn mưa sao em không lại
Nhỡ mai trong cơn đau vùi
Làm sao có nhau, hằn lên nỗi đau
Bước chân em xin về mau

Mưa vẫn hay mưa cho đời biển động
Làm sao em nhớ những vết chim di
Xin hãy cho mưa qua miền đất rộng
Để người phiêu lãng quên mình lãng du

Mưa vẫn hay mưa cho đời biển động
Làm sao em biết bia đá không đau
Xin hãy cho mưa qua miền đất rộng
Ngày sau sỏi đá cũng cần có nhau

Diêm from the Past

Rain still flying round rings of proud towers
How long your arms in pasts of pale eyes
A rain of leaves that rustles small heels
Eyes that turn deep where the long street winds

Rain still pouring on rows of small leaves
Tonight I sit waiting for rains from the past
Over your footsteps leaves wordlessly fall
Then sudden grief from a soul cut by frost

Still raining tonight why won't you return
Could this pain bury tomorrow below
How to be with each other, pain raised in relief
Won't your footsteps please hurry home

Rain still pouring for lives swept by oceans
How do you keep marks from birds who are migrating
Please pass the rain over broad open places
To let a wanderer forget his wandering

Rain still pouring for lives swept by oceans
How do you know that the gravestones can't suffer
Please pass the rain over broad open places
For days when even stones will need each other

Tuổi đá buồn (1961)

Trời còn làm mưa, mưa rơi mênh mang
Từng ngón tay buồn, em mang em mang
Đi về giáo đường, ngày chủ nhật buồn
Còn ai, còn ai, đóa hoa hồng cài lên tóc mây
 Ôi đường phố dài
Lời ru miệt mài, ngàn năm ngàn năm
Ru em nồng nàn, ru em nồng nàn

Trời còn làm mây, mây trôi lang thang
Sợi tóc em bông, trôi nhanh trôi nhanh
Như dòng nước hiền, ngày chủ nhật buồn
Còn ai còn ai đóa hoa hồng vùi quên trong tay
 Ôi đường phố dài
Lời ru miệt mài, ngàn năm ngàn năm
Ru em giận hờn, ru em giận hờn

Trời còn làm mưa, mưa rơi mưa rơi
Từng phiến băng dài trên hai tay xuôi
Tuổi buồn em mang đi trong hư vô
 Ngày qua hững hờ

Trời còn làm mưa, mưa rơi mưa rơi
Từng phiến mây hồng em mang trên vai
Tuổi buồn như lá gió mãi cuốn đi
 Quay tận cuối trời

Trời còn làm mưa, mưa rơi thênh thang
Từng gót chân trần, em quên em quên
 Ôi miền giáo đường ngày chủ nhật buồn
Còn ai còn ai, đóa hoa hồng tàn hôn lên môi
 Em gầy ngón dài
Lời ru miệt mài, ngàn năm ngàn năm
Ru em muộn phiền, ru em bạc lòng

The Age of Stony Sorrow

Skies still make rain, rain far and wide
Each finger's gloom, she bears and bears
The way home to church, a Sunday in gray
With whom? With whom? A rose bloom is perched in the clouds of her hair
How endless the town
Enchanting sounds, forever and ever
Lull her with care, lull her with care

Skies still make clouds, clouds flowing far
Her hair loose and long, flowing and flowing
Like rivers grown tame, a Sunday in pain
With whom? With whom? A rose bloom is lost in the palm of a hand
How endless the town
Enchanting sounds, forever and ever
Lull her in ire, lull her in ire

Skies still make rain, falling and falling
Long panes of ice on palms pointing down
Bearing age sadly through empty space
Through days merely warm

Skies still make rain, falling and falling
Long panes of clouds lie pink on her back
This sad age like leaves swept soon by wind
To the end of the world

Skies still make rain, rain falling free
Each naked heel, she loses and loses
This land of belief, a Sunday in grief
With whom? With whom? A rose that a hand lifts to lips to receive
With fingers thin
Enchanting sounds, forever, forever
Lull her in sorrow, that silver heart

Xa dấu mặt trời (1965?)

Hôm nay thức dậy
Không còn thấy mặt trời
Không còn thấy loài người
Vây phủ quanh đời
Nói tiếng yêu thương

Hôm nay thức dậy
Không còn thấy mặt trời
Không còn thấy một người
Hơi thở ru đời
Như gió ru mây

Hôm nay thức dậy
Không còn thấy ai
Cuộc tình chìm xuống
Xa vắng tiếng cười

Hôm nay thức dậy
Không còn thấy người
Xa nhau hôm này
Chưa xót hôm mai

Hôm nay thức dậy
Không nhìn thấy mặt trời
Hay mình đã lạc loài
Vó ngựa trên đời
Hay dấu chim bay

Hôm nay thức dậy
Không nhìn thấy mặt trời
Như vừa mới vào đời
Tay mẹ đầu rồi
Nói trống ru ai

Hôm nay thức dậy
Ôi ngẩn ngơ tôi
Hôm nay thức dậy
Mê mỗi thân tôi

No Sign of the Sun

When I woke up today
I could no longer see the sun
Nor any sort of people
Encircling life
Speaking words of love

When I woke up today
I could no longer see the sun
Nor any person at all
A breath lulls the world
Like a breeze lulls the clouds

When I woke up today
No one was left
All feeling sank down
Far from the sound of laughter

When I woke up today
No people were left
Today is far away
And sorrow comes tomorrow

When I woke up today
The sun was no longer there
Or else we've gotten lost
Horse hooves over the earth
Or signs of birds in flight

When I woke up today
The sun was no longer there
Like a newborn entering the world
Where did Mother's hand go
The cradle is empty

When I woke up today
O dazed and unknowing I
I woke up today
How worn my body feels

Tôi sẽ đi thăm (≤ 1967)

1. Khi đất nước tôi thanh bình
 Tôi sẽ đi thăm
 Tôi sẽ đi thăm, một phố đầy hầm
 Đi thăm một con đường nhiều hố
 Khi đất nước tôi không còn chiến tranh
 Bạn bè mấy đứa vừa xanh nắm mồ

Khi đất nước tôi thanh bình
 Tôi sẽ đi thăm
 Tôi sẽ đi thăm, cầu gãy vì mìn
 Đi thăm hầm chông và mã tấu
 Khi đất nước tôi không còn giết nhau
 Trẻ con đi hát đồng dao ngoài đường

Khi đất nước tôi thanh bình
 Tôi sẽ đi không ngừng
 Sài Gòn ra Trung
 Hà Nội vô Nam
 Tôi đi chung cuộc mừng
 Và mong sẽ quên
 Chuyện non nước mình

2. Khi đất nước tôi thanh bình
 Tôi sẽ đi thăm
 Tôi sẽ đi thăm, nhiều nghĩa địa buồn
 Đi xem mộ bia nhiều như nấm
 Khi đất nước tôi không còn chiến tranh
 Mẹ già lên núi tìm xương con mình

Khi đất nước tôi thanh bình
 Tôi sẽ đi thăm
 Tôi sẽ đi thăm, làng xóm thành đồng
 Đi thăm từng khu rừng cháy nám
 Khi đất nước tôi không còn giết nhau
 Mọi người ra phố mời rạo nụ cười

Khi đất nước tôi thanh bình
 Tôi sẽ đi không ngừng
 Sài Gòn ra Trung
 Hà Nội vô Nam
 Tôi đi chung cuộc mừng
 Và mong sẽ quên
 Chuyện non nước mình

I'll Go and Visit

1. When my country's at peace
I'll go and visit
I'll visit a town filled with trenches
A road strewn with craters
When my country's war has ended
My friends' graves will turn to green

When my country's at peace
I'll go and visit
I'll visit a bridge wrecked by mines
Buried pits and bayonets
When my countrymen no longer kill each other
Young children will sing old songs freely

When my country's at peace
I'll roam it endlessly
From Sai Gon to the Center
From Ha Nội to the South
I'll roam with happy heart
And hope to forget
My country's past

2. When my country's at peace
I'll go and visit
I'll visit many sad graveyards
The graves as dense as mushrooms
When my country's war has ended
Old mothers will search for bones in the hills

When my country's at peace
I'll go and visit
I'll visit villages turned to metal
Every forest burned black
When my countrymen no longer kill each other
Everyone will visit town with a smile

When my country's at peace
I'll roam it endlessly
From Sai Gon to the Center
From Ha Nội to the South
I'll roam with happy heart
And hope to forget
My country's past

Ta thấy gì đêm nay (≤ 1968)

Ta đã thấy gì trong đêm nay?
 Cờ bay trăm ngọn cờ bay
 Rừng núi loan tin đến mọi miền
 Gió hoà bình bay về muôn hướng
 Ngày vui con nước trôi nhanh
 Nhịp sống bao la xoá bỏ hận thù
 Gặp quê hương sau bão tố
 Giọt nước mắt vui hay lòng gổ đá

Ta đã thấy gì trong đêm nay?
 Bàn tay muôn vạn bàn tay
 Những ngón tay thơm nức tận nguyên
 Nối cuộc tình nối lòng đổ nát
 Bàn tay đi nối anh em
 Về suối quê hương tắm gội nhục nhằn
 Mười năm đêm trong tiếng súng
 Ruộng lúa bãi dâu qua cơn kinh hoàng

Mẹ già cười xanh như lá mới trong khu vườn
 Ruộng đồng Việt Nam lên những búp non đầu tiên
 Một đoàn tàu đi nhả khói ấm hai bên rừng
 Một đàn gà cao tiếng gáy đánh thức bình minh

Ta đã thấy gì trong đêm nay?
 Cờ bay trăm ngọn cờ bay
 Đường phố hôm nay sáng rực đèn
 Sáng rực đèn trong làng trong xóm
 Người đi như nước qua đê
 Mặt đất ưu tư đã mở nụ cười
 Hàng cây xanh thay áo mới
 Người bước bước nhanh như rừng đi tới

Ta đã thấy gì trong đêm nay?
 Đèn soi trăm ngọn đèn soi
 Mặt đất rung rinh bước triệu người
 Phá ngục tù đi dựng ngày mới
 Rạng đông soi sáng tương lai
 Giòng máu anh em đã nhuộm mặt trời
 Cùng xương khô lên tiếng nói
 Đời sống ấm êm nhân danh con người

What Did I See in the Night

What did I see in the night?
Flags flying in the hundreds
The forests and mountains spreading the news to all places
Winds of peace blowing in all directions
Even the water flowing faster this happy day
The immense rhythms of life stamping out hatred
Greeting my homeland after the storm
With tears of joy or hearts of wood and stone

What did I see in the night?
Hands without number
Each finger reaching outward to the wounded
Joining loves and mending broken hearts
Joining us to one another
Returning to the streams of my home and washing out the shame
The ten years of nights in gunfire
The paddies and fields that passed through horror

An old mother's smile green like young leaves in a garden
Việt Nam's paddies raising up the first buds
Smoke from a fleet of ships warming the forests of both banks
A flock of roosters crowing to greet the dawn

What did I see in the night?
Flags flying in the hundreds
City streets now shining with bright lights
Bright lights in every village and hamlet
People passing like water over a dam
The haggard earth breaking into a smile
The hedgerow trees changing their clothes
People stepping quickly as though a forest were advancing

What did I see in the night?
Lights shining in the hundreds
The earth trembling under a million human footsteps
Tearing down prisons to erect the new day
Lighting up the future with the dawn
For though our blood has stained the sun
With these dry bones we raise our voices
To peace and comfort in humankind's name

Tình xót xa vừa (1970)

Xin vỗ tay cho đều
 Khi đêm đổ xuống đời ta
 Xin vỗ tay cho đều
 Khi tình trôi đã trôi xa
 Nụ cười đã cuốn ta đi
 Một ngày lại thấy ta về

Xin đứng yên trong chiều
 Trên môi thở khói quạnh hiu
 Xin đứng yên trong chiều
 Phơi tình cho nắng khô mau
 Về đây thân xác hư hao
 Đêm đêm nằm nghe lá
 Than van chút niềm đau ngọt ngào

Một ngày trên vai
 Bao tổ người ngoại
 Nhìn đời quanh đây
 Hết những mê say
 Lòng chùng đam mê
 Sớm tối qua đi ơ hờ

Từng ngày chôn chân
 Nhớ phố lang thang
 Đời tình nuôi quên
 Những sáng mệnh mong
 Trả lại hôm nay
 Bốn phía thỉnh không ngỡ ngàng

Xin vỗ tay cho đều
 Trong tim giọt máu vừa khô
 Xin vỗ tay cho đều
 Môi người thôi những âm ba
 Một lời tình cuối vu vơ
 Một ngày tình xót xa vừa

Xin đứng yên trong chiều
 Lao xao từng bóng hoàng hôn
 Xin đứng yên trong chiều
 Treo tình trên chiếc đỉnh không
 Gập ghềnh nhiều kiếp lưu vong
 Ta lẫn đời đã quá
 Đôi tay vẫn còn ôm mịt mùng

Gentle Anguish

Please applaud with taste
When night spills down my life
Please applaud with taste
When love has flowed far away
A smile swept me off
Another day will see me back

Please stand still in the evening
On the lips a lone breath of smoke
Please stand still in the evening
Hang love out for the sun to dry
Back here it's a damaged body
Lie in bed and listen to the leaves
Grieve a little pain with sweetness

One day on our shoulders
The storm will subside
Look all around you
The trances are broken
The cravings of the heart
How the nights pass in a blur

Each day stuck in place
Remembering those roving streets
The will to live feeding neglect
Of those boundless mornings
Handed back today
Struck dumb in all directions

Please applaud with taste
In the heart a dried drop of blood
Please applaud with taste
Each person stops their sound
A word for love's aimless end
A day for love's gentle anguish

Please stand still in the evening
Rustling the sunset shadows
Please stand still in the evening
Hang love on an empty nail
An exile's life is full of cracks
I've rolled up the world from before
Both arms still clutch the blackness

Đêm thấy ta là thác đổ (1971)

1. Một đêm bước chân về gác nhỏ
Chợt nhớ đóa hoa tường vi
Bàn tay ngắt hoa từ phố nọ
Giờ đây đã quên vườn xưa
Một hôm bước qua thành phố lạ
Thành phố đã đi ngủ trưa

Đời ta có khi là lá cỏ
Ngồi hát ca rất tự do
Nhiều khi bỗng như trẻ nhớ nhà
Từ những phố kia tôi về

Ngày xuân bước chân người rất nhẹ
Mùa xuân đã qua bao giờ
Nhiều đêm thấy ta là thác đổ
Tỉnh ra có khi còn nghe

2. Một hôm bước chân về giữa chợ
Chợt thấy vui như trẻ thơ
Đời ta có khi là đốm lửa
Một hôm nhóm trong vườn khuya
Vườn khuya đóa hoa nào mới nở
Đời tôi có ai vừa qua

Nhiều khi thấy trăm nghìn năm mộ
Tôi nghĩ quanh đây hồ như
Đời ta hết mang điều mới lạ
Tôi đã sống rất ơ hờ

Lòng tôi có đôi lần khép cửa
Rồi bên vết thương tôi quì
Vì em đã mang lời khẩn nhỏ
Bỏ tôi đứng bên đời kia

At Night I Feel Like a Waterfall

1. One night my steps came back to the loft
And rambler roses to my mind
The hands that plucked them from that street
The old garden I've now forgotten
One day I stepped through a strange town
That had left for its nap

Sometimes my life feels like grass
Sitting and singing at ease
More often a boy feeling homesick
From other places come back

In spring people step very quietly
And spring is already done
In the nights I feel like a waterfall
That sometimes I hear wide awake

2. One day my steps came back to the market
And to happiness like a child's
Sometimes my life is a tongue of flame
Gathered in a midnight garden
On the night its flower bloomed
Who was it that passed my life by

I often see graves without number
Beside this clear lake I'll rest
My life has used up its newness
How heedlessly have I lived

At times my heart shuts its doors
Then I kneel beside an open sore
For you've put on words of prayer
And stranded me on the other shore